

enthousiast spreekster, die haar toespraken goed voorbereidde en de gewoonte had haar betoog te illustreren met verhalen uit de praktijk: treffende gevallen van offervaardigheid en zelfverloochening, die bedoeld waren om haar gehoor op te wekken en aan te moedigen.

Het spreekt vanzelf dat het terugtreden van mevrouw Verdam, die zoveel jaren het boegbeeld van Vrouwen vu-Hulp was geweest, met enige zorg tegemoet werd gezien. Om de overgang te vergemakkelijken stelde haar beoogde opvolgster, mevrouw Bos-Koning, daarom 89 voor dat mevrouw Verdam voorlopig formeel als presidente zou aanblijven, terwijl zijzelf als uitvoerend presidente de feitelijke leiding zou overnemen. Het college van directeuren ging met deze ongebruikelijke regeling akkoord, met als gevolg dat mevrouw Verdam tot aan haar overlijden op 1 februari 1970 in naam presidente zou blijven. Ook de bestuursvergaderingen werden nog tot 1964 bij haar aan huis gehouden. In dat jaar overleed haar echtgenoot, die als vu-curator nauw bij het werk van Vrouwen vu-Hulp betrokken was geweest en tot op het laatst leiding had gegeven aan deze vergaderingen, zoals hij dat vanaf het begin had gedaan.

Een jaar na het terugtreden van mevrouw Verdam ging B. Faber met pensioen, die als hoofd van het bureau van de Vereniging jarenlang de supervisie had gehad over de administratie van de busjesactiviteit. Met hem vertrok een vu-man van de oude stempel, een ervaren en vindingrijk bestuurder, die vanaf 1921 in dienst van de Vereniging was geweest. Als adviseur van het moderamen had hij een groot aandeel gehad in het succes van vu-plan 1937 en Vrouwen vu-Hulp, dat mede te danken was aan zijn talent voor organisatie en propaganda. Hij werd als hoofd van de landelijke organisatie van de vu opgevolgd door zijn jongere broer P. Faber, die deze functie tot 1969 zou uitoefenen.

In mevrouw Bos-Koning kreeg Vrouwen vu-Hulp een presidente die, evenals haar voorgangster, afkomstig was uit de 'inner circle' van de vu. Haar echtgenoot, mr. H. Bos Kzn, een vermogend koopman en befaamd boekverzamelaar, was van 1938 tot 1962 vrijwel onafgebroken lid van het college van directeuren, een functie die hij ook in de jaren 1917-1922 had uitgeoefend. Voor haar huwelijk was mevrouw Bos onderwijzeres geweest. Zij was al sinds 1932 actief binnen de organisatie en maakte sinds het begin van de jaren vijftig deel uit van het moderamen van Vrouwen vu-Hulp.